

verbis nimium credulus et rem neque discutere nec praeterire volens, in tantam exarsit vehementiam, ut in abbatem pariter et monachos non confessos aut convictos sententiam iacularet eiectionis irrevocabilem. Et quia ordo noster in Ztrahow multum ei complacebat, cuius ad instar Syloensem domum informare gestiebat, missa legatione in Steinveld petivit inde ¹⁾ conventum cum abbate in locum, quem haberet, sicut dicebat, amoenum, vacantem, religioni habilem, sed de personis eiiciendis omnino tacuit. Breviter dicam, quod petivit, obtinuit, et electis iam fratribus, cum de abbate eligendo ageretur, cecidit prima sors super priorem illius ecclesiae nomine Adolphum, virum sane maturum et sanctum, sed ipse nullo modo acquievit adiurans eos et contestans per nomen domni Jesu, ut cessarent ab eo. Cumque nec sic quiescerent, sed urgeretur obedientiae vinculis, ille inter duo contraria elegit, quod minus videbatur, et maluit ad horam esse inobediens, quam onus assumere, quod sibi videbatur importabile. Pro quo reatu postmodum nudatus ²⁾ humeros et pedes veniens in capitulum cum virga humiliter satisfacit secundum disciplinam ordinis nostri, dans per hoc bonum exemplum iunioribus, ne quis refugiat poenam, cum inciderit in culpam. Ceterum desperantes de isto omnes in communi aggressi sunt domnum Godscalcum, hunc fratres eligunt, inde obedientiae lora constringunt, quibus non erat fas resistere viro humili et mansueti et maxime ordinationi divinae. Qui tandem cum fratribus sibi ³⁾ designatis destinatum arripientes iter pervenerunt Moguntiam, ubi domnus Daniel consecrandus eos expectaverat, sed iam consecratus decesserat. Reliquerat autem in expectatione ipsorum quosdam alios cum equis sufficientibus, in quibus eum sequerentur. Quos prima nocte superventus sui videntes, contentionem inter se habuerunt, quis quem equitare deberet. Cum ecce fures de nocte contentionem diremerunt et sublatis equis fere omnibus contentionis simul et equitationis finem fecerunt. Mane facto nihil invenerunt in manibus suis et dici non potest, quanto labore et miseria pedestri itinere media hieme post natales dies per

opatem jakož i nad mnichy, nevyslechnuv jich aniž usvědčiv, rozsudek vynesl vypovězení ze země neodvolatelný. A poněvadž řád náš na Strahově velmi se mu líbil, podle jehož vzoru Želivský dům zaříditi chtěl, vyslal poselství do Steinfeldu, žádaje odtud konvent s opatem na místo, kteréž měl, jakož pravil, příjemné, uprázdněné, pro řád způsobilé, ale o obmysleném vypuzení osob řečených vůbec pomlčel. Krátce povím vše: co žádal, obdržel; a když již bratři vybráni byli a o volbu opata se jednalo, padl první los na převora onoho kostela jmenem Adolfa, muže dospělejšího a bohabojného, ale ten žádným způsobem nechtěl toho přijíti, zapřisabaje je i zaklínaje pro jméno pána Ježíše, aby upustili od něho. A když ani takto neustávali, nýbrž k závazku poslušnosti ukazující na něho naléhali, volil mezi dvojím nebezpečstvím to, které menším se zdálo, a raději chtěl pro tu chvíli býti neposlušným, než aby přijal břímě, jež se mu vidělo nesnesitelným. Chtěje za toto provinění učiniti zadost přišel napotom s obnaženými bedry a bosý do kapituly a metlou pokorně vytrpěl trestání podle kázně řádu našeho, daťa tím dobrý příklad mladším, aby nikdo nevyhýbal se trestu, upadl-li u vinu. Vzdavše se naděje, že by se co poříditi dalo, obrátili se všichni společně na pana Gotšalka; toho bratři zvolili, potom oteží poslušenství sevřeli; jim nemohl vzdorovati muž pokorný a tichý, zvláště když to bylo řízení boží. Ten vydal se konečně s bratry sobě přidělenými na naznačenou cestu, a přišli do Mohuče, kde je pan Daniel, jenž tam k svěcení přibyl, očekával, ale zatím, jakmile vysvěcen byl, domů se odebral. Zůstavil však k očekávání jich některé jiné s dostatečnými koni, na nichž by ho následovali. Když je první nocí po příchodu svém bratři viděli, počali se mezi sebou přítii, kdo by na kterém jeti měl. A hle, zloději v noci při rozhodli; neboť odvedše tajně téměř všecky koně, učinili konec sporu, ale i jizdě. Když se rozdnilo, ničeho nenalezli v rukou svých, a vypověditi nelze, jak namahavě a bidně pěšky uprostřed zimy po Narození páně hroznými závějemi sněhovýchými do Prahy a na Strahov se dostali. Příchod

¹⁾ inibi 3. — ²⁾ nudatos 3. — ³⁾ suis 3.